

A történelmet én írom!

Debrecenben élte át első világbajnokságát, itt lett először Európa-bajnok és itt szerezhet diplomát az olimpiai bajnok tornász, Berki Krisztián. A legendává vált sportoló, akiről nemrég gyakorlatot neveztek el, a Debreceni Egyetem Gazdaságtudományi Karán sportszervező szakon kezdte meg tanulmányait. Tavaly vállsérülése miatt kihagyta az Eb-t, és a világbajnokságon nem sikerült kvalifikálnia magát a riói játékokra. Egy év kihagyás után, sérüléséből felépülve azonban idén ősszel országos szerbajnokságot, két világkupát és egy mesterfokú bajnokságot nyert, tehát teljes gőzzel készül arra, hogy Tokióban újabb olimpiát nyerjen. A kemény edzések mellett azonban szeretné a tanulást is komolyan venni.

■ TERHES BRIGITTA, 2016.

Az nem olyan furcsa, hogy egy olimpiai bajnok szeretne tovább tanulni, de az már igen, ha az otthonától több mint 200 kilométerre. Mért pont a Debreceni Egyetemet választotta?

Jövő márciusban 32 éves leszek, 4 éves korom óta tornázok, tehát a tornateremben töltöttem az eddigi életem nagy részét, a sport jelenti az életemet. Remélem, hogy amikor egyszer majd le kell tennem azt a bizonyos stafétabotot, akkor is a sport közelében tudok maradni. Mindenképpen a sport területén szerettem volna képezni magamat, ezért választottam a sportszervezői szakot. Viszont az is biztos, hogy nem akarok itt megállni, szeretnék egy sportmenedzseri vagy akár egy sportközgazdász végzettséget is szerezni, amivel egy kicsit más szemszögből is láthatom majd a sportot. Mindenképpen szeretnék a torna köze-

nylőn nagyon nehéz lesz visszaszokni, de tudom azt, hogy a sport és a családom mellett erre is kell időt szánnom.

Mit szeretne kezdeni az itt szerzett diplomával?

Jövő márciusban 32 éves leszek, 4 éves korom óta tornázok, tehát a tornateremben töltöttem az eddigi életem nagy részét, a sport jelenti az életemet. Remélem, hogy amikor egyszer majd le kell tennem azt a bizonyos stafétabotot, akkor is a sport közelében tudok maradni. Mindenképpen a sport területén szerettem volna képezni magamat, ezért választottam a sportszervezői szakot. Viszont az is biztos, hogy nem akarok itt megállni, szeretnék egy sportmenedzseri vagy akár egy sportközgazdász végzettséget is szerezni, amivel egy kicsit más szemszögből is láthatom majd a sportot. Mindenképpen szeretnék a torna köze-

lében maradni, eddig az eredményeimmel tudtam vagy tudok még segíteni, viszont ha ennek vége, akkor a másik oldalról próbálok majd segíteni a magyar tornát.

Könnyen tanul? Hogy ment az általános és a középiskola?

A középiskola és az általános iskola számomra azért volt nehéz, mert nem nagyon érdekelt az, amit ott tanítanak. Teljesen más, amikor valakire ráérőltetnek valamit vagy önszántából tanul. Én azért jelentkeztem a sportszervezői szakra, hogy a sporttal kapcsolatos dolgokat megtanuljam, ami érdekel is engem. Szóval szerintem ez most kicsit könnyebb lesz majd, mert 30 éves fejjel már fel tudom fogni, hogy ez nem azért kell most, mert kötelező, hanem mert ténylegesen érdekel engem. Sajnos én soha nem voltam „jó tanuló-jó sportoló”, inkább jó sportoló voltam és nagyon rossz tanuló!

A Berki elem

A lólengésben a kápán végrehajtott orsó Thomas-körrel való kombinálását nevezik Berki-elemnek a szakági kódokban. E-értékű erősségű elem, ami plusz egy tizedpontot jelent. Korábban Magyar Zoltánról és Sivadó Jánosról is elneveztek egy-egy elemet lólengésben. Előbbi az 1972-es müncheni olimpián mutatta be először a Magyar-vándor névre keresztelt elemet, utóbbitól pedig az 1974-es várnai világbajnokságon láthatták első alkalommal a Sivadó-vándort.

Mindig olyan jegyeim voltak, hogy éppen meg legyenek a bizonyítványaim. Tény, hogy nagyon elhanyagoltam az iskolát. Sajnos a nyelvtanulást is, amit most már bánok. A rengeteg edzés miatt mérlegelnem kellett, mi az, ami fontosabb: tornázni nem tudok már 40 éves koromban, viszont tanulni, úgy érzem igen. A sport juttatott el idáig és ennek köszönhetem ezt a debreceni lehetőséget is. Úgyhogy most jött el annak az ideje, hogy a sport mellett az egyetemi tanulmányaimat is folytassam.

Volt olyan tantárgy, amit kifejezetten nem szeretett?

A történelem, az nekem a vesszőparipám. Nem tudom, hogy miért, de engem nem tudnak rávenni arra, hogy évszámokat, neveket magoljak. Az az igazság, hogy a matekot, a fizikát és a kémiát imádtam. De amikor otthon le kellett volna ülnöm magolni, azt már nem bírtam megcsinálni. És a történelem ilyen volt. Bevallom őszintén én már ötödikben buktam történelemből, amit így utólag nagyon szégyellek, pedig hát az ötödikes történelem az az ősember, meg a kőbalta, szóval még nem is a legunalmasabb rész. De ez a mai napig nem érdekel és engem a történelemmel ki lehet kergetni a világból.

Pedig most már Ön is történelem lett, hiszen egy torna elemet neveztek el Önről!

Igen, de ezt a történelmet én írom, és így

sokkal érdekesebb! 2008-ban mutattam be először a Thomas-orsót kápán. Londonban ezzel kezdtem a gyakorlatomat. Sok mindent elérhet egy sportoló, de az, hogy elemet neveznek el róla, talán a legnagyobb dicsőség a pályafutásában.

Hogyan fogadták a hallgatótársak?

Hihetetlen milyen miliő kering rólam az egyetemen! Még nem is jártam órán és már akkor olyan hírek keringtek, hogy már állítólag előadást is tartottam. Ebből is látom, hogy Debrecenben mennyire fontos az egyetemi élet, az iskola együtt lélegzik a diákokkal, tudnak egymás rezdüléseiről. Amikor szeptemberben rész vettem a yoUDay-n, és megnéztem az egyetem új tornacsarnokát – amiről a sajtó is beszámolt -, másnap olyanoktól kaptam üzeneteket, akikkel utóbbára 2005-ben a debreceni Európa-bajnokságon találkoztam. Ezek nagyon jóleső dolgok, hogy ez emberek ennyire figyelik, mi történik velem. Ezért is fontos, hogy milyen képet mutatunk kifelé. Sajnos a mai fiataloknak nagyon rossz az értékrendje, így jó az, ha látják: az embernek nem kell eladnia a lelket és nem kell hülyeséget csinálnia ahhoz, hogy elérjen bármit az életben.

Példát állíthatna azzal is, ahogyan felépült a sérüléséből is!

Két olimpiáról csúsztam le, egyet megnyertem. Az élet mindig ad és mindig elvesz, meg kell próbálni mindig a jó dolgokra koncentrálni!

Hogy telik egy napja? Mennyit kell edzenie egy olimpiai bajnoknak?

Reggel hétkor szoktam kelni, ami nem mindig megy könnyen, mert nem vagyok egy paccsirta típus. Megiszom a kávémat, beveszem a vitaminjaimat és indulok edzeni. Általában naponta kétszer három órát edzek közte ebédrel és kis pihenővel, az estét pedig a feleségemmel és a kislányommal töltöm.

Említette, hogy az EB győzelme miatt emlékezetes maradt Debrecen. Van más kötődése is a cívisvároshoz?

Volt egy olyan biztonsági őr a Főnix Csarnokban, akire tisztán emlékszem a mai napig. Kecskeszakállá volt, és mindig azt mondta, hogy „Gyere kis bajnok! Neked nem kell az akkreditációt mutatni! Menjél, versenyezzél! Szurkolunk!” Ilyen kedves arcokat őrzök az emlékezetemben Debrecenből. Ezen kívül a város neve nekem gyerekkoromban mindig azt jelentette, hogy már csak egy órányira vagyok a nagyszüleimtől, akik nagycsediek. A szüleimmel gyakran jártunk erre kocsival, megálltunk,

ettünk valamit, aztán folytattuk a kis túránkat. Akkor még nem olyan volt, mint most, hogy beugrok az autóba egy órákor Budapesten, fél háromkor pedig kiszállok Debrecenben.

Gondolom, a családlátogatásra ma már kevesebb ideje jut...

Igen, de mindenkel megvan a maga ideje. Idén például nagymamán látogattam meg minket anyukám születésnapján és találkoztam a dédunokájával. Úgyhogy mindennek meg lehet találni az idejét, de a sportolói időbeosztás mellé tényleg nagyon nehéz betenni bármit.

Mit üzenne a mostani középiskolásoknak, miért érdemes a Debreceni Egyetemet választaniuk?

Ennyire összeszedett és ennyire egy emberként mozgó egyetemet én még életemben nem láttam! Amit a yoUDay-n láttunk, hogy az egyetemisták megtöltenek egy stadiont, az fantasztikus. Nagyon fontos a közösség, hogy az ember egy olyan közösséghez tartozzon, ami őt motiválja és előre viszi. Ahogy láttam, itt a külfölditől a magyarig mindenféle diák megtalálható, és pont ezért lesz nagyon jó ez az egész egyetem, hogy egy picit bepillantást nyerhetünk a nemzetközi dolgokba is. Szerintem nagyon fontos, hogy a fiataloknak ne csak a magyar viszonyokra szűküljön a látókörük, hanem lássanak külföldi példákat is. És ez nagyon tetszik Debrecenben! Meg persze a környezet, én imádom ezt a várost, ha valahol el tudnám még képzelni az életemet, az biztosan Debrecen lenne!

Pedig élsportolóként már biztosan bejárta a világot! Számon tartja, hány helyen járt már?

Azt nem, de az biztos, hogy egy kontinens nincs még a térképemen leszűrve, Afrika. Ez is egy óriási dolog a sportban, magán emberként biztosan nem jutottam volna például Ausztráliába. Amiótt hálás is vagyok az életnek, én mindent megkaptam, amiről gyerekként még csak álmodni mertem.

És most milyen álmokat dédelget még?

Rövidtávon szeretném azt a formát megtartani, amit a nyáron sikerült összehozni. Év végén még lesz egy komoly verseny Japánban, ezzel zárom 2016-ot. Aztán persze jönnek a vizsgák az egyetemen! Jövőre pedig világbajnokság, Európa-bajnokság vár rám. A debrecenieknek hadd súgjam meg, hogy az EB Kolozsváron lesz, ami nincs olyan messze Debrecentől, úgyhogy remélem, hogy nagyon sok magyar szurkoló előtt tudjuk a gyakorlatainkat bemutatni!